

Omar El Sadek
Kurátor: Lumír Nykl
Jiri Svestka Gallery
Janáčkovo nábřeží 5, 150 00 Praha 5
13. května – 19. června 2021

"Jako příklad si vezměte experimentální klubový zvuk, který existoval dlouho předtím, než jsem začal dělat hudbu. (...) Už to tady bylo, takže je to pro mě stejně staré jako malba. Nerozlišuji, jestli je umělecký nástroj starý a nový", cituje v článku pro magazín The Wire hudební publicista Miloš Hroch úvahy v Praze žijícího egyptského umělce Omara El Sadeka (*1998). Střídme instalační řešení jeho samostatné výstavy se snaží vyjít vstříc tomuto anachronickému vnímání uměleckých prostředků. V El Sadekově vizuálním umění se ozývá zvláštní napětí mezi jakýmsi stínově akademickým a poučeně naivním přístupem k umělecké práci. Najdeme tu díla sebevědomě opatřená autorskými podpisy, visící zároveň volně bez okázalé institucionální opory. S přimhouřeným okem by se dalo říct, že tu jsou zavěšená jako plakáty zvoucí na hudbu, které se před pandemií říkalo postklubová. Z této mikroscény elektronické hudby Omar El Sadek vychází, zejména z jejího ambientního laloku. Charakterizují ji globálně propojené nehierarchické vztahy a vzájemná spolupráce i solidarita mezi producenty, promotéry, DJ's i samotným tančícím davem.

Výstavu uvozuje obraz, který v graficky pozměněné verzi Jiřího Macků slouží jako obal debutového alba Omara El Sadeka, vystupujícího pod jménem QOW. Digitální nahrávka a kazeta vyšla letos v březnu u pražského labelu Genot Centre pod názvem *Dawafer* – v arabštině "Nehty". Podle autorových slov jde o album, "které je stejně vyčerpávající jako jakákoli středa v mé Káhiře. Všechny skladby na tomto albu byly vytvořeny za neustálého přerušování zvědavých pátrajících nehtů, ostrých chránících nehtů a vystresovaných okousaných nehtů". Zraňující i zranitelné nehty občas trčí také z El Sadekovy vizuální tvorby, v podobě techniky proškrabávání vrstev barev a nutkavého ohlodávání opakujících se motivů. Pokud ovšem existují nějaké spojitosti s jeho hudbou, potom jde spíše o zachycování vykořeněnosti dezorientované identity globálního umělce, který je odkázán na převážně online zasíťované vztahy, a přitom se schoulený obrací do vlastního intimního okolí se svou kočkou po boku.

Malbami se prolínají témata vyrovnávání se s ne vždy opodstatněnou, přesto niterně prožívanou vinou (série *Some Guilt*) a sezónního smutku zpřítomněného enigmatickými postavami Slunce (skupina objektů a maleb *Sun Repair*). Vina obsažená v názvu a zosobněná v autoportrétu se dotýká pocitů nedosažení zadostiučinění z vlastní práce, který není redukovatelný na motivační citáty a koučovské příručky. Série střídavě zranitelně i relaxovaně vykreslených autoportrétů je odlehčená až karikaturní kresebnou linkou. Rukodělné video vzniklo pro vystoupení britské dvojice *Know V.A.* na loňském *Lunchmeat* festivalu ve Veletržním paláci v Praze. Východiskem pro video je kresba, kterou video rozpohybovává, a která připomíná roztažený filmový pás – svítek, navádějící cestu k pohyblivému obrazu sebe samého. Černobílé kresby na nástěnce fungují jako oddělená filmová políčka či storyboard videoprojekce, kterou Omar El Sadek vytvořil pro společný projekt saúdskoarabského zpěváka a producenta Msylma (spolu s Egypťanem ZULI) a s výslednou audiovizuální performance vystoupili na mezinárodním festivalu experimentální elektronické hudby *Unsound* v Krakově. Motivy z ní v náznacích ilustrují příběhy z Koránu a předislámské poezie. Touto zdánlivě nesourodou hmotou se rozlévá zvuk tracku *Maskoob*.

Výstavní program Jiri Svestka Gallery je finančně podpořen Ministerstvem kultury ČR.